

Нашата цель ще бъде не да превземаме Цариградъ, а да покажемъ на братята си, какъ се умира за България. Нека всъки знае, че и нашите кости сът въ състояние да принесат своята полза,

Стефанъ Караджата заповедва на секретаря на четата да преброя и запише момчетата. Списъкът на четата е стъкменъ, след което Хаджи Димитъръ дава заповедъ: Всички да хвърлятъ работническиятъ дрехи и да се въоржатъ! Борцитъ обличатъ бунтовническа униформа — тъсни беневреци, куртки, калпаци, обшити съ малки лъвчета, на които е написано: „Свобода или смърть!“

Стефанъ Караджата се явява предъ четниците въ блъскава униформа съ сърмени шерити, бъли панталони и перо на калпака, а Хаджи Димитъръ сът сабя и револверъ — също личенъ вът своето воеводско облъкло отъ сиво брашовско сукно и бъло перо на шапката. За касиеръ на четата е опредѣленъ братът на воеводата, Тодоръ Х. Николовъ, а за знаменосецъ Димитъръ Николовъ Заралията, нареченъ още Коджа Ибрахимъ, високъ и строенъ мажъ, родомъ отъ с. Черни-нось, старозагорско. Другиятъ знаменосецъ е Георги Черневъ отъ Търново. Четата се разпредѣля на отдѣления, по 10 души, командвани отъ 12 души десетници, които сът избрани измежду по-решителните момчета — легионери.

За преминаване на Дунава е ангажирана предварително една покрита товарна гемия сът платна, която крайбръжните жители наричатъ „чамъ“.

Следъ 500 години робство, за първи пътъ българска въоружена сила ще премине Дунава сът униформено облъкло, сът пушка на рамо и чанта на гърба. Това е достатъчно, за да се повдигне духътъ на народа и за да се заговори за България по цѣль свѣтъ.

Когато всички четници сът готови и строени, Хаджи Димитъръ заповедва: „Тръгвайте!“ и цѣлата чета сът патриотическа гордостъ и въздържанъ възторгъ потегля къмъ дунавския бръгъ.

Четата върви на лунната свѣтлина презъ мокри тревисти пѫтеки, като нагазва ту изъ разлѣните ржави на Дунава, ту изъ върбалаците на крайбръжието, докато осъмва до бръга на дълбокия Дунавъ, дето на другата вечеръ презъ нощта ще се качи на „чама“. Всичкиятъ той пътъ минава безъ инциденти, макаръ че четниците сът забелязани отъ пограничния ромънски караулъ. Презъ дена на 4 юлий тът оставатъ скрити между дърветата, отдето наблюдаватъ рибарските лодки, водните птици и пушещите параходи, които минаватъ съ австрийско, гръцко или турско знаме и надалечъ —